

ikke har været eet Aar. Hvad det Spørgsmaal angaaer, om under Kjøbenhavn indbefattes Kjøbenhavns Grund, er det Noget, hvori Lovsproget ikke er bestemt. Det Sædvanlige er, at man under Kjøbenhavn forstaaer ikke blot Alt, hvad der ligger inden Voldene, men og Alt, hvad der hører til Kjøbenhavns Territorium, og det vilde give noget Stæbende i en Lov, naar man hvert Dieblit skulde gjentage, at under Kjøbenhavn ogsaa indbefattes Kjøbenhavns Grunde, og dersom det skulde betegnes, skulde det gjentages 2 Gange i denne enkelte Paragraph. Dersom der virkelig skulde synes at være noget Spørgsmaal om, hvad her betegnes ved Kjøbenhavn, var det bedre, at der eengang for alle blev sat i Loven, at hvad der gjælder om Kjøbenhavn, ogsaa gjælder om Forstæderne og de Grunde, der henhøre til Kjøbenhavn; men jeg troer virkelig, at det er mindre nødvendigt.

Hjerring: Jeg maa dog tilstaae, at det forekommer mig, at de Bemærkninger, der ere fremsatte af den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard), ere aldeles begrundede. Jeg skjønner ikke rettere, end at anden Passus af Udvalgets Forslag til § 4 indeholder 4 Classer, der skulle betragtes som hjemmehørende i Kjøbenhavn, og som saaledes skulle udgjøre integrerende Dele af Borgervæbningen. For det Første de, der i egentlig Forstand der ere bosatte; for det Andet de, der have taget fast Tjeneste sammesteds; for det Tredie de, der ere indtraadte i Forhold, der give Formodning om, at de for længere Tid agte der at forblive; for det Fjerde Enhver, der i et heelt Aar har havt Ophold i Staden. Jeg troer derfor, at den Bemærkning, som den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) har gjort, er aldeles begrundet.

Blechingberg: Jeg maa tilstaae, at jeg har aldeles ikke havt nogen Tvivl om, hvad Meningen er af anden Passus af Udvalgets Forslag, nemlig naar man sammenholder de Ord „som i egentlig Forstand der ere bosatte“ med de senere Udtryk „eller iøvrigt ere indtraadte i Forhold, der give Formodning om, at de for længere Tid agte der at forblive,“ ved Siden af den paafølgende Passus „ligesom og Enhver, der i et heelt Aar har havt Op-

hold i Staden“; men iøvrigt vil en noget modificeret Uffattelse af en Linte i denne Passus jo kunne have enhver Tvivl i denne Henseende. Hvorvidt der kunde være Anledning til iftedes for Ordet „der“ at optage „Staden Kjøbenhavn, eller paa sammes Grund“, skal jeg henstille til Udvalgets nærmere Dverveielse.

Ordf: Jeg skal ogsaa tillade mig, at henstille til Udvalgets nærmere Dverveielse, om de, der boe paa Kjøbenhavns Grund, bør inddrages under Borgervæbningen, da det upaatvilelig vil have store praktiske Ulemper. Enhver vil kunne indsee, at Mand, der boe paa Kjøbenhavns Grund, meget vanskeligt ville kunne gjøre Tjeneste i Brandcorpsen, da de ikke, eller idetmindste meget vanskeligt, ville kunne erfare, naar der er Ildsvaade i Kjøbenhavn, ligesom det ogsaa vilde være forbundet med megen Besvær at staffe dem Kundskab om og Tilstuelse til foresaldende Tjenesteforretninger. Det Samme gjælder for endeel ogsaa med Hensyn til Borgervæbningen, og der er derfor vistnok Meget, der taler for at indskrænke Paragraphen til dem, som boe i selve Kjøbenhavn. At en Mand, som har fast Erhverv i Kjøbenhavn som Naringsbruger eller Embedsmand, men som boer paa Frederiksberg, skulde gjøre Tjeneste ved Borgervæbningen, kan jeg paa ingen Maade ansee for at være rigtigt.

Orsted: Naar man seer hen til § 1, hvori det hedder: „For Kjøbenhavn, derunder indbefattet Christianshavn og Stadens Forstæder . . .“

Formanden: Ja, den ærede Landstingsmand har rigtignok havt Ordet to Gange; men jeg antager ikke, at det ærede Thing har Noget imod, at han atter har taget Ordet.

Orsted . . ., saa forekommer det mig virkelig ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at jo Bestemmelsen i den heromhandlede Paragraph ogsaa maa være anvendelig tillige paa Forstæderne. At det kan have nogen Vanskelighed for dem, som boe i Forstæderne, at forrette den Tjeneste, her er Tale om, kan vel indrømmes, men det er den hidtil bestaaende Tilstand, saa jeg troer ikke der kan være nogen Betænkelse ved at lade det forblive derved.

Ordf: Ja, jeg maa dog tillade mig at troe, at Stadens Grund strækker sig videre end Stadens Forstæder, og at altsaa de af mig